

зумовленими введенням 0,925; $P < 0,001$). Коефіціє збільшувався, але його, здебільшого, недостовір-

тити, що характер дії хондропротективного кисню печінкового органу. Корекція похисловального метаболізму зміни кровотоку в певні за рахунок збільшення та холецистокініну. Можливі від холецистокініну, зміні кисневого гомеостазу в її паренхімі на віднос-

AGASTRIN

the dilatation of mesenterial, amplitude-expressed changes in some ones are observed. The amplitude is different and depends on the gastrin in the same series of experiments by the liver depending on its influence of hepatocytes by the action in the liver artery, and under normal oxygen extraction.

экспериментальных исследований № 4.—С. 76—85.
ние раздражения гипоталамуса УССР. сер. Б.—1987.—№ 3.—
ascular smooth muscle // Amer. J. Physiol. 1987. —253. —P. 112—116.
nomic circulation // Arch. Intern. Med. 1987. —147. —P. 418—425.
responses to infusion of gastrin // Brit. J. Pharmacol. 1987. —101. —P. 65—77.
ucagon^r, secretin, pancreaticozymin of the dog // Brit. J. Pharmacol. 1987. —101. —P. 112—116.

Матеріал надійшов до редакції 11.05.90

УДК 577.15:612.33:612.43/45

М. С. Яременко, О. М. Прокопенко,
Г. Л. Вавілова, О. М. Харламова

Секреція ендогенних регуляторів Na^+ , K^+ -АТФази ізольованою дванадцятіпалою кишкою щурів під впливом осмотичної стимуляції її слизової оболонки

Изолированную двенадцатиперстную кишку крысы инкубировали в растворе Кребс-Рингера при 37 °C и аэрации среды газовой смесью (95 % CO_2 и 5 % O_2). Полость кишки перфузировали раствором NaCl или маннита, имеющих осмоляльность 20, 300 или 500 мосмоль/л H_2O в течение 10 мин. Затем в серозном инкубационном растворе определяли наличие веществ, активных по отношению к Na^+ , K^+ -АТФазе. В качестве контроля использовали раствор, в котором инкубировали полую кишку. Установлено, что воздействие на мукозную поверхность двенадцатиперстной кишки гипотоническим или гипертоническим раствором NaCl или маннита вызывает высвобождение в серозный инкубационный раствор соответственно активатора (ов) или ингибитора (ов) Na^+ , K^+ -АТФазы энтероцитов интактных крыс. Обнаруженные эндогенные регуляторы фермента термостабильны: их активность по отношению к Na^+ , K^+ -АТФазе сохраняется после прогрева при 100 °C в течение 20 мин.

Вступ

Раніше нами було встановлено, що введення в шлунково-кишковий тракт (ШКТ) щурів гіпотонічної рідини викликає секрецію в кров неідентифікованого ендогенного фактора (ЕФ), який здібний активувати Na^+ , K^+ -АТФазу в гомогенаті ентероцитів [4]. Показано також, що речовини, які характеризуються подібною дією, виділює її ізольована дванадцятіпала кишка при зрошенні її порожнині гіпотонічними розчинами [10].

В задачу наших досліджень входило вивчити, яким чином будуть впливати розчини різної осмоляльності (і гіпо-, і гіпертонічні) на секрецію ЕФ ізольованою дванадцятіпалою кишкою.

Методика

Щурів масою 200—250 г, наркотизованих уретаном (1,2 г на 1 кг), вилучували дванадцятіпалу кишу з попередньо перев'язаним жовчним протоком. В проксимальний та дистальний кінці кишки ув'язували поліетиленові канюлі. Препарат вміщували в камеру, яку заповнювали розчином Кребс-Рінгера (5 мл, рН 7,4), який насичували газовою сумішшю (95 % CO_2 та 5 % O_2) при 37 °C. В цих умовах кишу витримували протягом 5 хв, потім зовнішній (серозний) розчин замінювали на свіжий та одночасно починали перфузувати порожнину кишки гіпо- (20 мосмоль/л H_2O), ізо- (300 мосмоль/л H_2O) або гіпер- (500 мосмоль/л H_2O) тонічними розчинами NaCl або маніту за допомогою перистальтичного насосу зі швидкістю 0,2 мл/хв протягом 10 хв. В контролю дослідах кишу інкубували протягом вказаного періоду часу без зрошення її мукозної поверхні. Потім серозний розчин, як нативний, так і той, що був термічно оброблений (100 °C водяної бані протягом 10 хв), оцінювали на наявність в ньому ЕФ, який був бі активний по відношенню до Na^+ , K^+ -АТФази ентероцитів гомогенату слизової оболонки інтактних щурів. Для цього серозний розчин вносили в середовище, в якому визначали активність ферменту із рахунком 10 % його об'єму. Активність Na^+ , K^+ -АТФази (мкмоль $\text{P}_i/\text{мг білка} \times$

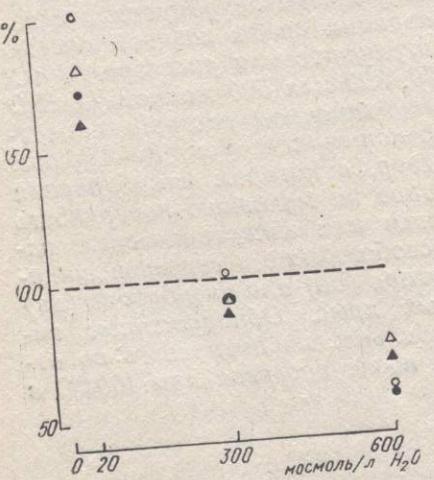
© М. С. ЯРЕМЕНКО, О. М. ПРОКОПЕНКО, Г. Л. ВАВІЛОВА, О. М. ХАРЛАМОВА, 1992

хгод) визначали за раніше описаною методикою [4]. Контролем вважали активність ферменту в умовах додавання серозного розчину, в якому інкубували кишку без зрошення її мукозної поверхні.

Результати

Отримані результати дозволили встановити, що вплив анізотонічних розчинів на мукозну поверхню ізольованої дванадцятапалої кишки обумовлює секрецію у зовнішній інкубаційний розчин ЕФ, активних по відношенню до Na^+ , K^+ -АТФази. Активність ЕФ щільно залежить від осмоляльності розчину, який діє на слизову оболонку ізольованої кишки.

В умовах зрошення кишки гіпотонічним розчином NaCl або маніту стимулюється секреція у зовнішній розчин ЕФ, який активує фермент. Ефект ЕФ не залежить від хімічного складу розчину, який вступає в контакт зі слизовою оболонкою, а тільки від його осмоляльності. Після 10 хв дії на кишу гіпотонічної рідини ЕФ сеамін-

Відносна (%) активність ендогенного фактора після 10 хв перфузії порожнини дванадцятапалої кишки анізотонічними розчинами (мосмоль/л H_2O) NaCl (світлий кружок) або маніту (світлий трикутник) до (темний кружок) або маніту після (темний трикутник) його термічної обробки.

ного розчину активує Na^+ , K^+ -АТФазу на 60–80 % (таблиця). Спорожнена кишка (контроль) та кишка, яка зрошена ізотонічним розчином NaCl або маніту, не секретує ЕФ. Після контакту слизової оболонки з гіпертонічним розчином кишка виділяє гальмуючий ЕФ, який пригнічує активність Na^+ , K^+ -АТФази на 30–50 %. Корелятивний аналіз показує високодостовірний зв'язок між цими параметрами ($P < 0,001$, $r = -0,94 \pm 0,11$; малюнок). Термічна обробка серозної рідини не приводить до зниження активності ЕФ, що свідчить про його небілкову природу.

Таким чином, результати проведених досліджень дозволили встановити, що дванадцятапала кишка реагує диференційовано на подразнення слизової оболонки гіпо- та гіпертонічними розчинами: вона секретує відповідно активатори чи інгібітори Na^+ , K^+ -АТФази.

Зміна активності Na^+ , K^+ -АТФази ентероцитів інтактних шурів під впливом ЕФ, який секретується у серозний інкубаційний розчин ізольованою дванадцятапалою кишкою при стимуляції її слизової оболонки розчинами NaCl чи маніту різної осмоляльності ($M \pm m$)

Осмоляльність розчину	Активність ферменту, мкмоль Рн/мг білка·год		
	в умовах додавання серозного розчину після інкубації в ньому кишки без зрошення її порожнини (контроль)	в умовах додавання нативного серозного розчину	в умовах додавання серозного розчину після термічної обробки
Хлористий натрій			
20 мосмоль/л H_2O	10,2 ± 0,5	16,4 ± 1,4 ***	18,5 ± 2,0 ***
300 мосмоль/л H_2O	12,9 ± 1,3	10,6 ± 2,8	11,7 ± 1,6
500 мосмоль/л H_2O	13,7 ± 0,6	9,3 ± 1,1 **	10,6 ± 0,9 *
Маніт			
20 мосмоль/л H_2O	10,5 ± 0,6	17,9 ± 1,3 ***	21,0 ± 2,9 ***
300 мосмоль/л H_2O	13,6 ± 1,0	12,4 ± 1,9	13,8 ± 1,1
500 мосмоль/л H_2O	13,4 ± 0,4	6,9 ± 0,3 **	7,6 ± 0,4 **

* $P < 0,05$, ** $P < 0,01$, *** $P < 0,001$ порівняно з контролем.

ISSN 0201-8489. Фізiol. журн. 1992. Т. 38, № 3

Обговорення

Викладені вище дані показують, що відсутність зрошення кишки гіпотонічним розчином NaCl або маніту стимулюється секреція у зовнішній розчин ЕФ, який активує фермент. Ефект ЕФ не залежить від хімічного складу розчину, який вступає в контакт зі слизовою оболонкою, а тільки від його осмоляльності. Після 10 хв дії на кишу гіпотонічної рідини ЕФ сеамін-

В роботі, казано, що вважається, що ЕФ за ко- ти, що ендогенна кишка до зову оболонку вано секретує.

Раніше було зроблено зрошення кишки гіпотонічним розчином ряду активаторів Na^+ , K^+ -АТФази [2], марну активність яких в нашій роботі пає в контакт з інгібітором Na^+ , K^+ -АТФази, який методом подало- роботі, можна.

Механізм дії цих активаторів Na^+ , K^+ -АТФази на гіпертонічні розчини подразнення крові рядом з інгібітором Na^+ , K^+ -АТФази, який методом подало- роботі, можна.

Висновки

1. Зрошення кишки гіпотонічним розчином в умовах протягом 10 хв знижує активність Na^+ , K^+ -АТФази.
2. Вплив гіпертонічного розчину (500 мосмоль/л H_2O) на кишу зрошенням інгібітором Na^+ , K^+ -АТФази.
3. Після термічної обробки кишки зрошенням інгібітором Na^+ , K^+ -АТФази не відбувається.
4. Кишка зрошенням інгібітором Na^+ , K^+ -АТФази відновлює свою активність.

M. S. Yaremenko

SECRETION OF ENZYME BY THE ISOTONIC RENAL TUBULES OF OSMOTIC STRESS

The experiments show that the secretion of the enzyme by the renal tubules is stimulated by hypotonic solution and inhibited by hypertonic solution. The effect of the enzyme on the secretory activity of the renal tubules is not dependent on the chemical nature of the solution. The effect of the enzyme on the secretory activity of the renal tubules is not dependent on the chemical nature of the solution.

ISSN 0201-

кою [4]. Контролем вважається серозний розчин, в якому поверхні.

що вплив анізотонічних дванадцятипалої кишки та розчину ЕФ, активних та ЕФ щільно залежить від розчину, який діє на ньку ізольованої кишки. зрошення кишки гіпотоном NaCl або маніту стимулює у зовнішній розчин активувати фермент. Ефект від хімічного складу вступає в контакт зі слизовою оболонкою, а тільки від його активності. Після 10 хв дії на іншій рідині ЕФ не активується.

активність ендогенного фактора залежить від порожини дванадцятипалої кишки та розчинами (мосмол/л H₂O) (світлий кружок) або маніту (темний кружок) до (темний кружок) трикутник) його термічної

—80 % (таблиця). Спостереження ізотонічним розчином в контакті зі слизовою оболонкою зрошується ЕФ, який при цьому активується. Корелятивний аналіз залежності параметрами ($P < 0,001$, $r = 0,95$) розчинами не дозволяє висловити про його небілкову природу.

дозволили встановити, що ЕФ, який викликає зрошення кишки, виведений на подразненням розчинами: вона секрецію стимулює.

шурів під впливом ЕФ, який викликає зрошення кишки, виведений на подразненням розчинами: вона секрецію стимулює.

одавання серозного розчину	в умовах додавання серозного розчину після термічної обробки
,4***	18,5 ± 2,0 ***
,8	11,7 ± 1,6
,1**	10,6 ± 0,9 *

,3***	21,0 ± 2,9 ***
,9	13,8 ± 1,1
,3**	7,6 ± 0,4 **

пол. журн. 1992. Т. 38, № 3

Обговорення

Викладені вище результати експериментальних досліджень вказують на те, що дванадцятипала кишка, подібно до інших органів і тканин (зокрема, гіпоталамуса [5], ерітоцитів [3], плазми крові [6], тонкої кишки [7]), є джерелом ендогенних речовин, які активні по відношенню до Na⁺, K⁺-АТФази. Вказані речовини виділюються кишкою у внутрішнє середовище організму у відповідь на осмотичну стимуляцію її слизової оболонки. При цьому гіпотонічні розчини стимулюють секрецію кишки активатора ферменту, а гіпертонічні — інгібітора.

В роботі, яка провадилася на ненаркотизованих щурах, було показано, що введення гіпотонічних рідин в ШКТ викликає секрецію в кров ЕФ за короткий інтервал часу — 2 хв [4]. Це дозволяє припустити, що ендогенні регулятори активності ферменту знаходяться в тканині кишки до її осмотичного подразнення. Анізотонічні впливи на слизову оболонку є тими стимулами, у відповідь на які ЕФ диференційовано секreteується із кишкових «депо».

Раніше було показано, що ізольована дванадцятипала кишка, яку зрошували гіпотонічною рідиною, виділює у зовнішній інкубаційний розчин ряд речовин і в тому числі низькомолекулярний інгібітор Na⁺, K⁺-АТФази [2]. Але в цитованій роботі не представлена дана про сумарну активність інших виділених фракцій речовин. Результати, одержані в нашій роботі, свідчать про те, що ізольована кишка, яка вступає в контакт із гіпотонічною рідиною, виділює, головним чином, активатор Na⁺, K⁺-АТФази, а інгібітор — при зрошуванні слизової поверхні гіпертонічним розчином. Питання про активність окремих фракцій речовин, які виділюються кишкою, та їх хімічну природу буде предметом подальших досліджень. На основі результатів, наведених в цій роботі, можна судити лише про небілкову природу ЕФ.

Механізм осмотичної стимуляції секреції кишки речовин-регуляторів Na⁺, K⁺-АТФази поки що не з'ясований. Відомо, що пряме осмотичне подразнення слизової оболонки викликає посилення секреції в кров ряду гормонів ШКТ [8, 9]. Можливо також, що має місце опосереднена дія за участю інtramурального нервового механізму, як це було показано для осмотичної стимуляції секреції інtestинального гастрину [1].

Висновки

1. Зрошення внутрішньої порожини ізольованої дванадцятипала кишки щурів гіпотонічним (20 мосмол/л H₂O) розчином NaCl або маніту протягом 10 хв супроводжується виділенням в інкубаційний розчин речовин (або речовин), яка активує Na⁺, K⁺-АТФазу ентероцитів.

2. Вплив на слизову оболонку кишки гіпертонічним розчином (500 мосмол/л H₂O) NaCl або маніту стимулює секрецію кишки інгібітора (або інгібіторів) Na⁺, K⁺-АТФази.

3. Після контакту слизової оболонки кишки з ізотонічним розчином NaCl або маніту секреції ендогенних регуляторів Na⁺, K⁺-АТФази не відбувається.

4. Кишкові активатор та інгібітор Na⁺, K⁺-АТФази не змінюють своєї активності після термічної обробки при 100 °C протягом 10 хв.

M. S. Yaremenko, O. N. Prokopenko, G. L. Vavilova, O. N. Kharlamova

SECRETION OF ENDOGENIC REGULATORS OF Na⁺, K⁺-ATRase BY THE ISOLATED DUODENUM IN RATS UNDER EFFECT OF OSMOTIC STIMULATION OF ITS MUCOUS MEMBRANE

The experiments in vitro have shown that perfusion of the isolated duodenum cavity in rats by hypotonic (20 mosmol/l H₂O) or hypertonic (500 mosmol/l H₂O) solutions of NaCl and mannitol during 10 min stimulates secretion of endogenous factors (activators or inhibitors of enterocytes of Na⁺, K⁺-ATPase) into the serous incubation solution.

Вступ

Потенціалозалежність іонного транспорту в епителиї тонкої кишки є важливим процесом, який регулює рівновагу між внутрішнім та зовнішнім середовищем. Вивчення цих процесів може допомогти у розумінні функцій кишково-стравової системи.

Contact of the duodenum mucose surface with isotonic (300 mosmol/l H₂O) solutions does not stimulate the secretion of this enzyme regulators.

Endogenous substance are thermostable: they retain activity relative to Na⁺, K⁺ ATPase of enterocytes after heating (100 °C, 10 min duration) of serous incubation solutions.

A. A. Bogomoletz Institute of Physiology,
Academy of Sciences of Ukraine, Kiev

СПИСОК ЛІТЕРАТУРЫ

- Бутусова И. А., Яременко М. С. К механизму осмотической стимляции секреции гастроэнтерологов.—М.-Л. 1990.—С. 164—165.
- Кастрохина Т. Ф., Вавилова Г. Л. Эндокринный интестинальный низкомолекулярный фактор ингибирует Na⁺, K⁺-АТФазную активность энтероцитов // Укр. биохим. журн.—1989.—61, № 5.—С. 96—98.
- Петруняка В. В., Панюшкина Е. А., Северина Е. П. Активация и ингибирование Na⁺, K⁺-АТФазы мембран эритроцитов эндогенными Ca⁺⁺-зависимыми регуляторами. Ca⁺⁺-зависимое действие ouabaina на Ca⁺⁺-АТФазу // Биол. мембрани.—1990.—7, № 4.—Ц. 352—358.
- Прокопенко О. Н., Харламова О. Н., Яременко М. С. Прямое и опосредованное действие минеральной воды нафтуси и ее компонентов на натрий-калиевый насос эпителия тонкой кишки крысы // Физiol. журн.—1990.—36, № 2.—С. 56—63.
- Cantiello H. F., Chen E., Ray S., Haupert G. T. Na⁺ pump in renal tubular cells is regulated by endogenous Na⁺, K⁺-ATPase inhibitor from hypothalamus // Amer. J. Physiol.—1988.—255.—P. F574—F580.
- Cloix J.-F. Endogenous digitalis like Compounds a tentative update of chemical and biological studies // Hypertension 10 (suppl. 1).—1987.—P. 1—67, 1—70.
- Goncharevskaya O. A., Monin Yu. G., Kramarova L. I., Kolaeva S. G. Electrolyte and water transport in the newt renal tubule due to the action of low-molecular fraction isolated from the intestine of the hibernating ground squirrel // Physiol. Bohemoslovaca.—1990.—39.—P. 425—434.
- Matsujama T., Nambe M., Shima K. et al. Release of gut GLI by luminal hypotonicity // Hormone and Metab. Res.—1981.—13.—P. 471—472.
- Teichmann K. K., Swierzek G. S., Rayford P. Z. et al. Effect of duodenal osmolality on gastrin and secretin release and on gastric and pancreatic secretion // World J. Med.—1979.—3, N 8.—P. 623—630.
- Yaremchenko M., Kharlamova O., Vavilova G., Prokopenko O. Osmotic regulation of Na⁺, K⁺-ATPase activity in rat enterocytes // Comptes Rendus. Réunion Commune. Association Des Physiol.—Praha. 1990.—P. 180.

Ін-т фізіології ім. О. О. Богомольця
АН України, Київ

Матеріал надійшов
до редакції 14.11.91

УДК 612.014.42:612.31

М. Ю. Клевець, В. В. Манько

Характеристика потенціалозалежного кальцієвого струму мембрани секреторних клітин

Исследованы параметры потенциалозависимого кальциевого тока мембранных клеток верхней и нижней долей слюнной железы личинки хирономуса. Порог активации тока обоих типов клеток находится в области —60 мВ, однако ток клеток верхней доли достигает максимума при —20 мВ, а нижней доли — при —10 мВ. Плотность тока клеток верхней доли железы примерно в 1,3 раза выше, а постоянная времени инактивации в 1,62 раза меньше. Кальциевые каналы клеток верхней и нижней долей железы различаются и по метаболической зависимости: введение в клетки нижней доли цАМФ, АТФ и Mg²⁺ вызывает значительное увеличение амплитуды тока, тогда как в клетках верхней доли он уменьшается.

© М. Ю. КЛЕВЕЦЬ, В. В. МАНЬКО, 1992

Результати та їх обговорення

Попередні вимірювання показали, що в мембраних клітинах нижньої долі слюнної желези виявлено потенціалозалежний кальцієвий струм, який використовується для підтримання рівноваги між зовнішнім та внутрішнім середовищем. Цей струм використовується для підтримання рівноваги між зовнішнім та внутрішнім середовищем.

Одну із основних проблем, яку треба розв'язати, є вивчення механізмів регуляції цього струму. Одним з можливих механізмів є вивчення функціонування кальциевих каналів в мембраних клітинах нижньої долі слюнної желези.

В наступній частині роботи буде розглянута можливість вивчення функціонування кальциевих каналів в мембраних клітинах нижньої долі слюнної желези.

ISSN 0201—8489.